

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่น, พ่อที่ปราศจากร่างของลูกกำลังสอนลูกๆ ผู้ที่มีร่างกายเพื่อที่จะทำให้ลูกปราศจากร่าง นี่คือสิ่งใหม่ที่ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจ
- คำถาม:** เหตุใดบาบาจึงต้องอธิบายสิ่งเดียวกันแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า?
- คำตอบ:** เป็นเพราะลูกๆ ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกบางคนพูดว่า บาบอธิบายสิ่งเดียวกันแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า บาบพูดว่าลูกๆ พ่อต้องพูดสิ่งเดียวกันอย่างแน่อนเพราะลูกๆ ลืม พายุของมายาทำให้ลูกๆ ทุกๆ คน หายไปจากความจริง หากพ่อไม่เตือนลูกๆ ทุกวัน, ลูกๆ ก็จะพ่ายแพ้ต่อพายุของมายา ลูกๆ ยังไม่ได้กลับมาสู่โอบประจักษ์ เมื่อลูกๆ กลายเป็นสิ่งนั้น บาบจะหยุดพูดความรู้กับลูก

โอมชานติ สิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาทางจิตที่พิเศษที่สุด แม้กระทั่งในโลกใหม่ของยุคทองก็จะเป็นผู้ที่มีร่างกายที่สอนกันและกัน ทุกคนสอนความรู้ ที่นี้ก็มีการสอนความรู้เช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเหล่านั้นทั้งหมดสอนกันและกัน ลูกอาจจะไม่เคยได้ยินว่าเป็นพ่อที่ปราศจากร่างหรือพ่อทางจิตที่กำลังสอน แม้แต่ในคัมภีร์พวกเขาก็ได้เขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” กฤษณะเองก็เป็นผู้ที่มีร่างกายเช่นกัน เมื่อได้ยินสิ่งใหม่นี้ผู้คนก็กลับมาสับสน ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำที่พ่อทางจิตกำลังสอนพวกเราผู้เป็นจิตวิญญาณ นี่คือบางสิ่งใหม่ เพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาและบอกลูกด้วยตัวท่านเองว่า: พ่อสอนลูกด้วยผู้นี้ ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด นี่คือสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่มีสิ่งใดที่จะเห็น ดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก และดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายนั้นหนึ่งนั้นและสอนลูก แม้ว่าลูกๆ จะเห็นร่างกายที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าลูก, ลูกก็รู้ว่าไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก เป็นพ่อผู้ปราศจากร่างที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านให้ความรู้เช่นอย่างไร? ลูกเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ด้วยความยากมาก ลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้พวกเขาสามารถมีศรัทธาได้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่มีนาม, รูป, เวลาหรือสถานที่ พ่อเองนั่งที่นี้และสอนลูก พ่อพูดว่า นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ลูกเข้าใจว่าพ่อปราศจากร่าง พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ความปิติและความรัก พ่อจะสอนลูกอย่างไร? พ่อเองอธิบายว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อได้รับการคำนึงของใคร พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ พ่อไม่เคยกลายเป็นมนุษย์หรือเทพ แม้กระทั่งเทพก็นำร่างกายมาใช้ พ่ออยู่อย่างปราศจากร่างเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบทบาทในละครของการที่ไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นนี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะที่พูด มองดูว่าพวกเขาได้สร้างพาหนะประเภทใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าลูกๆ ลูกไม่ได้สับสนใช่ไหม? หากลูกๆ ไม่เข้าใจสิ่งใด, จงมาและทำความเข้าใจจากพ่อ ในความเป็นจริง, พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอ ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด พ่อจะดูดวลลงมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้น การเกิดของพ่อในมหัศจรรย์ ลูกๆ เองก็พบว่ามีศรัทธาเช่นกัน พ่อทำให้ลูกๆ สามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สำคัญเช่นนั้น พ่อกำลังสอนลูกๆ เพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นนายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก นี่เป็นบางสิ่งที่มีมหัศจรรย์ โอ ดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ทุก 5000 ปี พ่อกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกๆ วงจรเพื่อที่จะรับใช้ลูก เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยร้องเรียกหา: โอ บาบ, โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! กฤษณะนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาต้องมาที่นี้เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของบาบาที่แท้จริง, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของครูที่แท้จริง และภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของสัจธรรมที่แท้จริง ชาวซิกข์นั้นก็มีคตินิยมที่ดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าสัจธรรม, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะมาเมื่อไร? มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอันยาวนานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพเมื่อไร? ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกควรจะมีศรัทธาที่แรงกล้านี้ ท่านมาและพูดอะไร? ท่านเพียงแต่พูดว่า มาบนมานะบาฟ! ท่านอธิบายความหมายของคำนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นอธิบายความหมายของคำนั้น สัจธรรม, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะหนึ่งนั้นและอธิบายแก่ลูกด้วยร่างนี้: พิจารณาว่าท่านเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกควรที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องมาที่นี้เพื่อรับใช้ลูกๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบายว่า โอ ลูกๆ ทางจิต ลูกเคยสู่โอบประจักษ์แล้วลูกก็กลับมาสู่โอบประจักษ์ วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ของเทพเหล่านั้นเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดนั้นไปที่ใด? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ พวกเขาสับสน พ่อมาและทำให้ลูกๆ รู้คิด ลูกๆ

พ่อกับแม่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทำไมพ่อต้องมาสู่โลกที่บริสุทธิ์? ความตายไม่สามารถมาที่นั่นได้ พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่จำเป็นสำหรับพ่อที่จะเข้ามาสู่ยุคทอง ไม่มีทั้งความตายหรือความตายที่ยิ่งใหญ่จะเข้ามาที่นั่น ท่านมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ลูกกลับไปด้วยความสุข ไซ่ บาบ! พวกเรานั่นพร้อมแล้วที่จะกลับไปกับท่านอย่างเป็นสุข เหตุนี้เองพวกเราจึงเรียกหาท่าน: พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์ผ่านดินแดนแห่งความสงบ อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ช้าแล้วช้าเล่า อย่างไรก็ตามมายาซึ่งเป็นศัตรูก็กำลังยืนอยู่ที่นั่น เธอทำให้ลูกลืมช้าแล้วช้าเล่า ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ, แต่มายาก็เป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน เธอปกครองเหนือลูกเป็นเวลาคြ်จวบจนและทำให้ลูกลืม เหตุนี้เองพ่อจึงต้องอธิบายแก่ลูกทุกวัน หากบาบาไม่เตือนลูกทุกวัน, มายาก็จะสร้างความเสียหายอย่างมาก นี่คือเกมของความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก มีการต่อสู้รบราอย่างมากมายเนื่องจากกิเลสของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว และดังนั้นจึงมองดูที่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่าได้แม้แต่จะมองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทั้งสองของลูก เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เราจะสามารถชั่งแวงในกิเลสได้อย่างไร? เราอาจอย่างปราศจากร่างและเราต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างสโตประธานและเขาต้องกลับมาสโตประธานและกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า เป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีการอธิบายสิ่งเดียวกันทุกวัน อย่างไรก็ตามอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ควรจะทำตามทุกสิ่งที่ได้อธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาอธิบายสิ่งต่างๆเหล่านั้นแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครทำตามสิ่งเหล่านั้น และเหตุเหล่านี้เองที่บาบาต้องอธิบายทุกวัน ลูกไม่ได้พูดว่า บาบ! เราเข้าใจอย่างดีมากถึงสิ่งที่ท่านอธิบายแก่พวกเราทุกวัน และเวลานี้พวกเราจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน เวลานี้ลูกเป็นอิสระ! ลูกพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นบาบาต้องอธิบายทุกวัน มีเพียงแค่สิ่งเดียว แต่ลูกก็ไม่ได้ทำสิ่งนั้น ลูกไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ ลูกพูดว่า บาบ! ฉันลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่อต้องบอกลูกช้าแล้วช้าเล่าเพื่อที่จะเตือนลูกให้มีการจดจำระลึกถึง นี่คือนสิ่งที่ลูกต้องอธิบายแก่กันและกันว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้าและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ไม่มีวิธีการอื่นใด นี่คือนสิ่งที่ท่านพูดในตอนต้นและในตอนสุดท้าย เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาสโตประธาน ลูกเองก็เขียนมาว่า บาบ! พายุของมายาทำให้ฉันลืมท่าน ดังนั้นพ่อไม่ควรจะเตือนลูกหรือ? พ่อไม่ควรที่จะทิ้งลูกไว้ตามลำพังหรือ? พ่อรู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกไม่สามารถกลับไปได้จนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน สิ่งนี้มีความเชื่อมโยงกับสงครามด้วยเช่นกัน สงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกกลับมาสโตประธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ความรู้นั้นเป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว แต่เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะมีสำนึกที่จะจดจำพ่อ พวกเขาไม่เคยศึกษาการศึกษานี้ ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครเคยศึกษากับพ่อที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นนี่คือสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปีเพื่อทำให้ลูกสโตประธาน ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพนั้นจนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน เช่นที่นักเรียนนั้นสอบตกในการศึกษาอื่นๆ นักเรียนก็สอบตกที่นี้เช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อจดจำชีพบาบา ท่านคือพ่อและดังนั้นลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและลูกกลายเป็นเทพด้วยสิ่งนั้น ลูกกลายเป็นเทพแล้วคนอื่นๆก็จะมาที่นี้ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่ใช่ทุกสิ่งเหล่านี้ที่จะสามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของแม่ที่แก่ชรา ดังนั้นพ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เท่านั้นเอง ชีพบาบานี้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนมีพ่อทางร่างของเขาหรือเธอเอง ชีพบาบานี้ไม่มีตัวตน ในขณะที่กำลังจดจำระลึกถึงท่านลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์, ละร่างกายของลูกและไปถึงพ่อ พ่ออธิบายอย่างมากมาย แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะเข้าใจในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกลืม สิ่งนี้เรียกว่าการต่อสู้รบรา พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก พ่อเตือนลูกหลายสิ่งหลายอย่าง ทำรายการของความผิดพลาดๆที่ทำขึ้นมา หนึ่งในนั้นก็คือพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง กฎชะไม่ได้เป็นพระเจ้าของกิตะเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นเช่นนั้น จงแก้ไขความผิดพลาดเหล่านี้ให้ลูกต้องแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามยังไม่มีลูกคนใดที่เขียนถึงบาบาที่บอกว่าเขาได้อธิบายให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นเพราะความผิดพลาดเหล่านี้ที่บาร์ดนั้นได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็ต้องบอกกับพวกเขาด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และสัตว์สูงสุด ไม่มีผู้สร้างกายใดๆที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ครู และสัตว์ กฎชะคือผู้ที่สูงสุดในทั้งโลก เขามาเมื่อโลกมีความสโตประธาน แล้วรวมก็มาเมื่อโลกสโต จากนั้นคนอื่นๆก็ลงมาตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าลำคอของช้างกลายเป็นสีน้ำเงินจากการรับกิเลสของทุกคน อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งในเวลาในขณะนี้ในขณะที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้ลำคอของลูกก็แห้งผาก เป็นเรื่องที่เล็กน้อยเช่นนั้น แต่มายาก็มีพลังมาก! ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเองว่า ฉันได้กลับมา

มีคุณธรรมและสติประจักษ์หรือไม่? พ่ออธิบายว่า ลูกไม่สามารถจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน นั่งและจดจำชีพบาบาตลอดเวลา อย่าได้แม้แต่จะพูดถึงสิ่งอื่นใด เท่านั้นเอง บาบา, ฉันจะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างแน่นอนก่อนที่สงครามจะเกิดขึ้น เป็นไปไม่ได้ในละครที่คนเช่นนั้นจะปรากฏออกมา มีเพียงบุคคลเดียวเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง แม้แต่ผู้ที่ยังพูดว่า ฉันต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก มายามาอย่างมีพลังมากขึ้น บาบานี้(บราห์มา)พูดว่า ชีพบาบากำลังนั่งอยู่ข้างๆพ่อ, แต่ทุกๆที่เป็นเช่นนั้นพ่อก็ไม่สามารถจะจดจำท่าน(ชีพบาบา)ได้ พ่อลืมหัน พ่อเข้าใจว่าชีพบาบาอยู่กับพ่อ แต่ถึงกระนั้นพ่อก็ต้องจดจำท่านในลักษณะเดียวกับลูก ไม่ใช่ว่าเพราะพ่อนั้นอยู่กับท่าน พ่อจึงมีความสุขกับสิ่งนั้น ไม่เลย ท่านบอกพ่อเช่นกันว่า จดจำพ่อ(ชีพบาบา)อย่างสม่ำเสมอ ลูกนั้นอยู่กับพ่อ(ชีพบาบา) และลูกมีพลัง แต่ลูกจะมีพายุมากขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถอธิบายแก่ลูกๆคนอื่นได้อย่างไร? พายุเหล่านี้ทั้งหมดจะผ่านลูกไป แม้แต่ในขณะที่นั่งอยู่ใกล้ชิดกับท่านอย่างมาก ฉัน(บราห์มาบาบา)ก็ไม่สามารถที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้ แล้วใครที่จะกลายเป็นเช่นนั้น? จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ตามละคร,ทุกคนยังคงเพียรพยายามต่อไป ให้ใครบางคนทำความเพียรพยายามนั้นและแสดงสิ่งนี้: บาบานั้นจะแสดงให้เห็นด้วยการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนท่าน สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งหลักคือบุคลิกภาพของลูก มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างบุคลิกภาพของเหล่าเทพและบุคลิกภาพของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบาคือผู้ที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลสจากมีกิเลส ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมหัน ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่ยากจนและน่าสงสารนั้นก็ตกภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น นั่นคือพวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า,ราม ผู้คนเหล่านั้นตกภายใต้อิทธิพลของราวัน สงครามนี้ดำเนินต่อไป แต่ไม่มีสงครามระหว่างรามและราวัน พ่ออธิบายแก่ลูกๆในลักษณะที่แตกต่างกันทุกวัน: ลูกๆที่สุดแสนหวาน, ฝ่าแต่เปลี่ยนแปลงตนเอง ตรวจสอบชาร์ตของลูกทุกคืน ฉันมีพฤติกรรมที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใดๆตลอดทั้งวันหรือไม่? ดอกไม้ในสวนนั้นตามลำดับกันไป ดอกไม้สองดอกไม่สามารถจะเหมือนกันได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของตนเอง นักแสดงทุกคนยังคงเล่นบทบาทของเขาหรือเธอต่อไป พ่อมาและทำงานของการก่อตั้งอย่างแน่นอน และหลังจากนั้นท่านจะกลับไป แน่แน่นอนว่าท่านมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกทุก 5000 ปี ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นท่านจะให้มรดกของโลกใหม่แก่ลูกอย่างแน่นอน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองเห็นแต่ดวงวิญญาณด้วยดวงตาที่สามของความรู้เท่านั้น อย่ามองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทางร่างกาย ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. ทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่งด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ถามหัวใจตนเองว่า ฉันกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมมากแค่ไหน? ฉันมีพฤติกรรมชั่วร้ายใดๆในตลอดทั้งวันหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกมีความกล้าหาญแทนที่จะกลับมาท้อใจในภาวะวิกฤติลูกกลับมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ เมื่อลูกเผชิญกับความเจ็บป่วยทางกาย ก็จะมีพายุในจิตใจ เมื่อมีวิกฤตการณ์ทางการเงิน, วิกฤติในครอบครัวหรือในงานรับใช้ อย่าได้ท้อแท้กับวิกฤตการณ์นั้น จงเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ เมื่อปัญหากรรมเกิดขึ้นมา เมื่อมีความเจ็บปวดใด ๆ อย่าได้จมอยู่กับสิ่งนั้นและกลับมาท้อแท้เพิ่มมากขึ้น แต่จงมีความกล้าหาญ อย่าคิดว่า “โอ้ ตอนนี้ฉันควรทำอะไรดี?” อย่าได้สูญเสียความกล้าหาญ มีความกล้าหาญและลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ปิดตาของลูกกับความอ่อนแอของใครและทำให้จิตใจของลูกสำรวจตรวจสอบตนเอง

*** โอม ซานติ ***